Dosarul nr. 2c-3259/2023

2-23185314-12-2c-26122023

H O T Ă R Î R E

în numele Legii

14 mai 2024 **mun. Chişinău**

Judecătoria Chişinău (sediul Centru)

instanţa compusă din

preşedintele şedinţei, judecător Igor Pulbere

grefier Mădălina Ungureanu

a judecat în şedinţă publică cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de avocatul Carmanschi Vitalie, în interesele ÎM „Moldcell" SA către SRL „Megavicto", privind încasarea datoriei și cheltuielile de judecată, -

c o n s t a t ă

La 21 decembrie 2023, avocatul Carmanschi Vitalie, în interesele ÎM „Moldcell" SA a depus cerere de chemare în judecată către SRL „Megavicto", privind încasarea datoriei în mărime de 205 700,49 lei și cheltuielile de judecată constituite din taxa de stat în sumă de 6171,01 lei, cheltuielile de asistență juridică în sumă de 250 lei.

În motivare a indicat că conform contractului de abonament nr. 1135192 din 03 februarie 2014, ÎM „Moldcell" SA, în calitate de furnizor, s-a obligat să presteze serviciile de comunicații electronice, iar SRL „Megavicto", în calitate de abonat, urma să beneficieze de aceste servicii și să achite prețul acestora.

Menționează că, totodată, între părți a fost semnat și acordul suplimentar la contractul de abonament, conform căruia abonatul beneficiază, în condițiile campaniilor promoționale de produse la preț special, oferit de furnizor și/sau reprezentantul furnizorului, la conectarea abonatului la unul din planurile tarifare indicate sau la acordarea reducerii din contul punctelor de loialitate acumulate, cu condiția utilizării serviciilor furnizorului pentru perioada minimă contractuala stabilită.

Atenționează asupra faptului că abonatul SRL „Megavicto" a beneficiat de un produs de model Samsung Galaxy S22 Plus 8/128 gb la preț special de 1 lei, cu achitare în rate pe un termen de 24 luni, cu plata lunară de 930 lei, iar perioada minimă contractuală nu a expirat.

Susține că în conformitate cu prevederile pct. 3.1.1. din acordul suplimentar „în cazul în care, în decursul perioadei de valabilitate a acordului suplimentar, abonatul nu execută sau execută parțial prevederile acestuia, acesta este obligat să achite furnizorului o compensație, care se va calcula prin înmulțirea coeficientului pentru calculul compensației cu numărul de luni rămase pînă la expirarea perioadei minime contractuale, sau compensația fixă conform pct. 1.

Argumentează reclamantul că conform pct. 3.2. al acordului, „După expirarea termenului de 30 zile calendaristice oferit pentru achitarea datoriei, începînd cu următoarea zi, furnizorul va calcula suplimentar dobîndă de întîrziere (penalitate) în mărime de 0,5% pentru fiecare zi de întîrziere, dar nu mai mult de 100 zile din data calculării termenului respectiv.”.

Subliniază că în adresa pîrîtului a fost expediată o notificare cu propunerea de achitare benevolă a datoriei, însă scrisoarea a rămas fără răspuns.

Precizează că în urma neonorării obligațiilor rezultate din contract s-a format o datorie în sumă de 205 700,49 lei, care include: datoria pentru serviciile acordate - 20 366,99 lei; compensația pentru echipament - 105 580 lei; reducerea oferită conform contractului de abonament – 14 280 lei, dobînda de întîrziere – 65 473,50 lei.

Bazîndu-se pe prevederile stabilite la art. 774, alin. (1), art. 858 alin. (2), art. 901 alin. (5), art. 1375 Cod civil, solicită reclamantul încasarea din contul SRL „Megavicto” a datoriei în mărime de 205 700,49 lei și cheltuielile de judecată constituite din taxa de stat în sumă de 6 171,01 lei, cheltuielile de asistență juridică în sumă de 250 lei.

Prin încheierea din 12 ianuarie 2024, cererea de chemare în judecată înaintată de ÎM „Moldcell” SRL către SRL „Megavicto”, privind încasarea datoriei a fost primită spre examinare în procedura contencioasă.

În ședință de judecată reprezentantul reclamantului ÎM „Moldcell” SRL, a solicitat examinarea cauzei în lipsă, cererea fiind admisă de către instanță.

Reprezentantul pîrîtului SRL „Megavicto” a fost citat legal cu privire la data, ora și locul examinării cauzei. Cu toate acestea, acesta nu s-a prezentat din motive necunoscute instanței. De asemenea, pîrîtul nu a depus cerere de examinare a cauzei în lipsa sa.

În temeiul art. 206 alin. (3) din Codul de procedură civilă, instanța a considerat posibilă examinarea cauzei în lipsa reprezentantului pîrîtului.

Apreciind circumstanțele de fapt în baza materialelor dosarului și raportîndu-le la prevederile legale ce guvernează litigiul instanța de judecată va admite parțial cererea de chemare în judecată pentru argumentele ce urmează a fi expuse în continuare.

În procesul de examinare și soluționare a cauzei, instanța se ghidează de principiile fundamentale ale probațiunii în procedura civilă, așa cum sunt ele stabilite în Codul de procedură civilă. Conform art. 117 alin. (1) și art. 118 alin. (1), probele reprezintă elementele de fapt dobîndite legal care servesc la constatarea circumstanțelor relevante, iar fiecare parte are sarcina de a dovedi circumstanțele pe care le invocă.

În acest context, instanța are responsabilitatea, în conformitate cu art. 121 și art. 122, de a reține spre examinare doar probele pertinente și admisibile, care confirmă, combat ori pun la îndoială existența circumstanțelor importante pentru soluționarea justă a cazului. Aceste probe sunt evaluate în ansamblu, ținînd cont de legătura lor reciprocă și suficiența pentru soluționarea pricinii, așa cum prevede art. 130 alin. (3).

În final, conform art. 239 și art. 240 alin. (1), hotărîrea judecătorească trebuie să fie legală și întemeiată, bazîndu-se exclusiv pe circumstanțele constatate nemijlocit și pe probele cercetate în ședința de judecată. La deliberare, instanța apreciază probele, determină circumstanțele relevante, caracterul raportului juridic dintre părți, legea aplicabilă și admisibilitatea acțiunii, asigurînd astfel o soluționare echitabilă și conformă cu legea a cauzei.

Instanța de judecată, examinînd materialele cauzei, constată următoarele circumstanțe de fapt relevante pentru soluționarea litigiului. La data de 02 iunie 2022, între ÎM „Moldcell” SA, în calitate de furnizor, și SRL „Megavicto”, în calitate de abonat, a fost încheiat un contract de abonament și un acord suplimentar (f.d. 7, 8-9). Potrivit actului de constatare/extras din cont nr. 2041 din 13 octombrie 2023, pe numele SRL „Megavicto” a fost stabilită o datorie totală în sumă de 205 700,49 lei, după cum urmează: 20 366,99 lei - servicii acordate, 105 580 lei - compensație pentru echipament, 14 280 lei - reducere oferită conform contractului și 65 473,50 lei - dobîndă de întîrziere. (f.d. 6)

La dosarul cauzei au fost anexate extrase din cont suplimentare: nr. 1 din 20 iulie 2023, nr. 36493 din 28 februarie 2023, nr. 57031 din 31 ianuarie 2023 (f.d. 12, 13, 14). ÎM „Moldcell” SA a expediat în adresa SRL „Megavicto” o cerere prealabilă, solicitînd achitarea datoriei de 205 700,49 lei în termen de 7 zile de la primirea cererii. Pîrîtul nu a reclamat corespondența. (f.d. 16, 17)

Reclamantul a achitat taxa de stat în mărime de 6 321,01 lei la depunerea cererii de chemare în judecată, conform ordinului de plată nr. 15954 din 11 decembrie 2023. De asemenea, reclamantul a fost reprezentat de avocatul Carmanschi Vitalie, conform mandatului seria MA nr. 2107007 din 04 septembrie 2023 (f.d. 2), și a suportat cheltuieli de asistență juridică în sumă de 250 lei, conform ordinului de plată nr. 16236 din 12 decembrie 2023. (f.d. 4)

Instanța de judecată, analizînd probele administrate prin prisma art. 130 Cod de procedură civilă, le apreciază după intima sa convingere, bazată pe cercetarea multilaterală, completă și obiectivă a tuturor circumstanțelor cauzei, și le interpretează în coroborare cu prevederile legale aplicabile.

În conformitate cu art. 514 din Codul civil, obligațiile se nasc din contract, fapt ilicit (delict) și din orice alt act sau fapt susceptibil de a le produce în condițiile legii. În cazul de față, obligațiile izvorăsc din contractul de abonament și acordul suplimentar încheiat între părți la 02 iunie 2022.

Art. 572 alin. (1) și (2) Cod civil stabilește că temeiul executării rezidă în existența unei obligații, iar aceasta trebuie executată în modul corespunzător, cu bună-credință, la locul și în momentul stabilit. Instanța constată că ÎM „Moldcell" SA și-a îndeplinit obligațiile contractuale de furnizare a serviciilor, fapt necontestat de pîrît.

Potrivit art. 970 Cod civil, prin contractul de prestări servicii, o parte (prestator) se obligă să presteze celeilalte părți (beneficiar) anumite servicii, iar aceasta se obligă să plătească retribuția convenită. Contractul de abonament încheiat între părți se încadrează în această categorie.

Art. 971 Cod civil prevede că plata pentru servicii se efectuează după prestarea acestora. În cazul de față, serviciile au fost prestate, iar pîrîtul nu a prezentat probe care să confirme achitarea integrală a acestora.

În temeiul art. 7 alin. (1) din Legea nr. 256 din 09 decembrie 2011 privind clauzele abuzive în contractele încheiate cu consumatorii, instanța procedează la o analiză aprofundată a clauzelor contractuale din acordul suplimentar la contractul de abonament din 02 iunie 2022.

Pct. 3.2 din acordul suplimentar prevede că „în cazul în care, în decursul perioadei de valabilitate a acordului, abonatul nu execută sau execută parțial prevederile acestuia, furnizorul va percepe drept compensație a cheltuielilor pentru campanie contravaloarea abonamentelor lunare rămase pînă la sfîrșitul perioadei obligatorii de utilizare a serviciilor." (f.d. 8-9) Pct. 3.2.1 stabilește că „pentru modelul Samsung Galaxy S22 Plus 8/12Gb (S906), furnizorul va percepe

drept compensație pentru fiecare lună rămasă pînă la expirarea perioadei obligatorii, suma de 930 lei/lunar.” (f.d. 8) Pct. 3.3 prevede că „adițional compensației stabilite la pct. 3.2., furnizorul va calcula o dobîndă de întîrziere în mărime de 0,5% pentru fiecare zi de întîrziere, dar nu mai mult de 100 de zile din data calculării termenului respectiv.” (f.d. 8)

Analizînd aceste clauze prin prisma art. 5 alin. (1) și (2) din Legea privind clauzele abuzive în contractele încheiate cu consumatorii, instanța constată existența unui dezechilibru semnificativ între drepturile și obligațiile părților contractante, în detrimentul abonatului. Acest dezechilibru se manifestă prin impunerea unei compensații excesive de 930 lei/lunar pentru fiecare lună rămasă pînă la expirarea perioadei obligatorii, sumă care pare disproporționată în raport cu eventualele pierderi reale ale furnizorului. În plus, cumularea acestei compensații cu o dobîndă de întîrziere de 0,5% pe zi, care poate ajunge pînă la 50% din valoarea compensației, creează o povară financiară excesivă pentru abonat.

Clauzele analizate prezintă o lipsă evidentă de reciprocitate, prevăzînd penalități semnificative pentru abonat în caz de neexecutare, fără a stabili consecințe similare pentru furnizor în cazul neîndeplinirii obligațiilor sale contractuale. Această abordare unilaterală contravine principiului echității contractuale și echilibrului prestațiilor reciproce, principii fundamentale în dreptul contractelor.

Un aspect critic în evaluarea caracterului abuziv al clauzelor este lipsa transparenței în stabilirea penalităților. Contractul nu oferă o justificare economică clară pentru nivelul ridicat al compensației și al dobînzii de întîrziere, neexplicînd modul de calcul al acestor sume și costurile reale pe care le acoperă pentru furnizor. Această opacitate în fundamentarea economică a clauzelor penalizatoare ridică serioase îndoieli cu privire la buna-credință a furnizorului în stabilirea termenilor contractuali.

Conform prezumției legale stabilite de art. 5 alin. (2) din Legea privind clauzele abuzive, se consideră că aceste clauze nu au fost negociate individual cu abonatul, fiind incluse în prealabil de către furnizor. Abonatul nu a avut o posibilitate reală de a influența conținutul acestor clauze, ceea ce accentuează caracterul lor potențial abuziv. Acest aspect este deosebit de relevant în contextul contractelor de adeziune, specifice domeniului telecomunicațiilor, unde puterea de negociere a consumatorului este semnificativ redusă.

Un element suplimentar care merită atenție este efectul descurajator al acestor clauze asupra exercitării drepturilor legale ale abonatului. Penalitățile excesive pot inhiba abonatul în a-și

exercita dreptul legal de a rezilia contractul, chiar și în situații justificate, creînd astfel o barieră artificială în calea libertății contractuale. Acest efect de „încătușare” contravine principiilor fundamentale ale dreptului consumatorilor și ale libertății contractuale.

Mai mult, clauzele analizate nu prevăd situații excepționale sau de forță majoră în care abonatul ar putea fi exonerat de la plata acestor penalități, demonstrînd o rigiditate excesivă și o lipsă de adaptabilitate la circumstanțe neprevăzute. Această inflexibilitate poate conduce la situații inechitabile, în special în cazuri de dificultăți financiare neprevăzute sau schimbări semnificative ale circumstanțelor personale ale abonatului.

Analiza situației în care un abonat are multiple contracte sau servicii cu același furnizor evidențiază necesitatea unei evaluări integrale și sistematice în aprecierea caracterului abuziv al clauzelor. Această evaluare trebuie să ia în considerare nu doar efectul izolat al unei clauze, ci și impactul său cumulativ în ansamblul relației contractuale dintre furnizor și consumator.

În lumina acestei analize detaliate și ținînd cont de jurisprudența în materie de clauze abuzive, inclusiv deciziile relevante ale Curții de Justiție a Uniunii Europene în cazuri similare, instanța concluzionează că clauzele stabilite la pct. 3.2., 3.2.1 și 3.3 din acordul suplimentar la contractul de abonament din 02 iunie 2022 întrunesc caracteristicile clauzelor abuzive în sensul Legii nr. 256 din 09 decembrie 2011.

Prin urmare, în temeiul art. 7 alin. (1) din aceeași lege, instanța decide că aceste clauze sunt nule și nu produc efecte juridice față de abonat. Această decizie se bazează pe principiul protecției efective a consumatorilor și pe necesitatea de a descuraja practici contractuale care subminează echilibrul și echitatea în relațiile comerciale. Consecința juridică a acestei constatări este că pretențiile reclamantului bazate pe aceste clauze, respectiv suma de 105 580 lei cu titlu de compensație pentru echipament și 65 473,50 lei cu titlu de dobîndă de întîrziere, nu pot fi admise.

În concluzie, instanța subliniază importanța unei evaluări riguroase a clauzelor contractuale în contextul protecției consumatorilor, pentru a asigura un echilibru just între interesele comerciale ale furnizorilor și drepturile fundamentale ale consumatorilor. Această abordare este esențială pentru menținerea încrederii în piață și promovarea unor practici comerciale echitabile și transparente.

În baza celor expuse, instanța concluzionează că cererea de chemare în judecată înaintată de ÎM „Moldcell” SA împotriva SRL „Megavicto” urmează a fi admisă parțial. Se dispune

încasarea în beneficiul ÎM „Moldcell” SA a datoriei în sumă de 20 366,99 lei pentru serviciile prestate conform contractului de abonament și acordului suplimentar din 02 iunie 2022. Se resping ca neîntemeiate, fiind bazate pe clauze abuzive, pretențiile privind încasarea sumei de 105.580 lei cu titlu de compensație pentru echipament și 65 473,50 lei cu titlu de dobîndă de întîrziere. De asemenea, se respinge ca neîntemeiată pretenția privind încasarea sumei de 14.280 lei cu titlu de reducere oferită, întrucît reclamantul nu a prezentat probe care să justifice această sumă, iar în contract nu este stipulată o astfel de clauză.

În conformitate cu art. 94 alin. (1) Cod de procedură civilă și art. 3 alin. (1) lit. a) al Legii taxei de stat nr. 1216 din 03 decembrie 1992, ținînd cont de admiterea parțială a pretențiilor reclamantului, instanța dispune încasarea din contul SRL „Megavicto” în beneficiul ÎM „Moldcell” SA a taxei de stat în sumă de 611 lei, proporțional părții admise din pretenții. În temeiul art. 96 Cod de procedură civilă, se încasează din contul SRL „Megavicto” în beneficiul ÎM „Moldcell” SA cheltuielile de asistență juridică în sumă de 250 lei, acestea fiind considerate reale, necesare și rezonabile în raport cu volumul de lucru al avocatului în prezenta cauză.

În conformitate cu prevederile art. art. 238-241 Cod de procedură civilă, instanța de judecată,-

h o t ă r ă ş t e

Se admite parțial cererea de chemare în judecată înaintată de avocatul Carmanschi Vitalie, în interesele ÎM „Moldcell” SA către SRL „Megavicto”, privind încasarea datoriei și cheltuielile de judecată.

Se constată nulitatea pct.pct 3.2 și 3.3 din Acordul suplimentar la contractul de abonament pentru abonații Moldcell din 02 iunie 2022 încheiat cu SRL „Megavicto”, fiind clauze abuzive.

Se încasează din cotul SRL „Megavicto”, cod fiscal 1005600034986, cu sediul în mun. Chișinău, str. Dimineții nr. 3, ap.(of.) 75, în contul ÎM „Moldcell” SA, cod fiscal 1002600046027, cu sediul în mun. Chișinău, str. Belgrad nr. 3, datoria în mărime de 20 366,99 lei (douăzeci mii trei sute șaizeci și șase lei 99 bani).

Se încasează din cotul SRL „Megavicto” în contul ÎM „Moldcell” SA, cheltuielile de judecată compuse din taxa de stat în sumă de 611 (șase sute unsprezece) lei și cheltuielile de asistență juridică în sumă de 250 (două sute cincizeci) lei.

În rest, acțiunea reclamantului se respinge ca neîntemeiată.

Hotărîrea poate fi atacată cu apel la Curtea de Apel Chişinău în termen de 30 zile de la pronunțarea dispozitivului hotărîrii, prin intermediul Judecătoriei Chişinău (sediul Centru).

Președintele ședinței,

Judecător **Igor Pulbere**